

Van **A**andeel
Tot **Z**ichtrekening

WEGWIJS IN SPAREN, BELEGGEN, LENEN EN VERZEKEREN

DEEL I

Banken

K

DEEL I

Banken

HOOFDSTUK 1 HET BELGISCH FINANCIËWEZEN	20
1. FINANCIËLE SECTOR IN BREDE ZIN	21
2. BETALINGSINSTELLINGEN EN INSTELLINGEN VOOR ELEKTRONISCH GELD (EGI)	41
3. MONETAIRE OVERHEID	43
4. CONTROLERENDE INSTELLINGEN	49
5. CENTRALES	61
6. BEROEPSVERENIGINGEN EN OVERLEGORGANEN	66
7. OMBUDSDIENSTEN	68
8. GARANTIEFONDS EN BESCHERMINGSFONDS	71
9. BEMIDDELAARS OF TUSSENPERSONEN	73
10. ANDERE INSTELLINGEN	79
DOE DE TEST!	83
HOOFDSTUK 2 KI EN INTERMEDIATIE	84
1. FINANCIËLE INTERMEDIATIE	85
2. RESULTATENREKENING VAN EEN BANK	94
3. BALANS VAN EEN BANK	97
4. INTERMEDIATIE ONDER DRUK	107
DOE DE TEST!	121
HOOFDSTUK 3 KI EN BETALINGEN	122
1. EVOLUTIE BETAALMIDDELEN	123
2. CHARTAAL GELD	124
3. GIRAAL GELD	127
4. SINGLE EURO PAYMENTS AREA (SEPA)	128
5. PAYMENT SERVICES DIRECTIVE (PSD)	131
6. ZICHTREKENING	135
7. OVERSCHRIJVING	147
8. CHEQUE	155
9. DEBETKAART	156
10. KREDIETKAART	160
11. PREPAIDKAART	164
12. PAYCONIQ BY BANCONTACT-APP	166
13. DIGITAAL GELD: BITCOIN	167

14. DIGITAAL BANKIEREN	167
DOE DE TEST!	171
HOOFDSTUK 4 KI EN DIENSTEN	172
1. ALGEMEEN	173
2. BANKVERZEKERING	174
3. WISSELVERRICHTINGEN	175
4. VERHUUR VAN BANKKLUIZEN	177
5. SLAPENDE REKENING	178
6. NALATENSCHAPSDOSSIER	179
7. DIENSTEN OP DE KAPITAALMARKT	180
8. EFFECTENREKENING	189
9. PRIVATE BANKING	193
10. ADVIESVERLENING AAN ONDERNEMINGEN	197
11. AANBIEDEN CROWDFUNDINGPLATFORM	197
12. BEMIDDELEN BIJ LEASINGCONTRACTEN	198
13. BEMIDDELEN BIJ FACTORING	199
14. LOGISTIEKE STEUN INTERNATIONALE HANDEL	200
DOE DE TEST!	201

DEEL II

Sparen en beleggen

DEEL III

Lenen

DEEL IV

Verzekeren

HOOFDSTUK 1

HET BELGISCH FINANCIEWEEZEN

Het financiewezen wordt meestal geassocieerd met ‘de banken’, maar er zijn veel meer instellingen die er zowel direct als indirect verband mee houden. Vandaar dat het boek start met een verkennend overzicht van het Belgisch financiewezen in brede betekenis. Daarin komen we inderdaad de kredietinstellingen tegen, maar ook een hele reeks instellingen en personen die aan zeer specifieke behoeften van de economie beantwoorden. En binnen deze structuur wordt het beleid en het toezicht bepaald door overheidsorganen.

In dit hoofdstuk vind je onder andere een antwoord op onderstaande vragen:

Waar kan ik zien bij welke KI een overleden familielid klant was?

Kan ik nog krediet krijgen als ik al een betalingsachterstand heb?

Wat is het verschil tussen een bank en een spaarbank?

Wat gebeurt er met mijn spaargeld als mijn bank failliet gaat?

Kan je ‘zwart geld’ witwassen via een bank?

Is een pensioenfonds hetzelfde als een pensioenspaarfonds?

Mag de KI je verplichten om bij het aangaan van een krediet ook een verzekering af te sluiten?

1. FINANCIËLE SECTOR IN BREDE ZIN

Het belangrijkste onderdeel van het financiewezen is de financiële sector in brede zin, die bestaat uit ‘iedere instelling die een beroep doet op het spaarwezen en/of zorgt voor de financiering van de ondernemingen en/of fungeert als tussenpersoon tussen het spaarwezen en de kredietnemers.’ Deze zeer ‘brede’ definitie maakt dat ettelijke instellingen behoren tot de financiële sector. Vandaar dat we die lijst filteren op een aantal gemeenschappelijke kenmerken en op die manier de volgende categorieën onderscheiden: kredietinstellingen, participatiemaatschappijen, beleggingsondernemingen en institutionele beleggers.

1.1. KREDIETINSTELLINGEN (KI)

De kredietinstellingen zijn de belangrijkste categorie van de ‘brede’ financiële sector en hun functies en activiteiten worden daarom verder in het boek grondig besproken.

1.1.1. OMSCHRIJVING

Artikel 4 van de ‘wet op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen’ of de bankwet van 25 april 2014 omschrijft een kredietinstelling als een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan uit:

- in ontvangst nemen van gelddeposito’s en andere terugbetaalbare gelden;
- verstrekken van leningen, inclusief consumentenkrediet, hypothecair krediet, factoring en financiering van handelstransacties (inclusief forfaiting).

Daarnaast zijn de volgende activiteiten uitdrukkelijk door de wet toegelaten:

- leasing;
- betalingsverrichtingen;
- uitgifte en beheer van betaalmiddelen;
- verlenen van garanties en stellen van borgtochten;
- transacties voor eigen rekening of voor klanten met betrekking tot geldmarktinstrumenten, valuta’s, futures en opties, swaps en effecten;
- deelneming aan effectenemissies;
- advies aan ondernemingen;
- bemiddeling op de interbankenmarkt;
- vermogensbeheer en beleggingsadvies;

DEFINITIE

- bewaargeving van effecten;
- commerciële inlichtingen;
- verhuur van safes;
- uitgeven van betaalinstrumenten in de vorm van elektronisch geld.

UITGEZONDERD

De volgende instellingen vallen niet onder het toepassingsgebied van de wet op de kredietinstellingen:

- NBB, ECB en Bpost (nv naar publiek recht);
- de ondernemingen die kapitalisatieverrichtingen uitvoeren (geregeld bij de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen).

1.1.2. FUNCTIES

Uit de wettelijke definitie kunnen we de drie belangrijkste functies van de KI afleiden:

FINANCIËLE INTERMEDIATIE

De intermediatiefunctie of de hoofdactiviteit van de KI bestaat erin op eigen risico als tussenpersoon of financiële bemiddelaar op te treden tussen enerzijds economische actoren met een teveel aan financiële middelen en anderzijds die met een tekort. De intermediatiefunctie wordt in het volgende hoofdstuk grondig uitgelegd.

BEHEER BETALINGSSYSTEMEN

De KI vormen de spil van het betalingsverkeer want ze organiseren girale en elektronische kanalen voor betalingen. Het beheer van de betalingssystemen is zelfs een echte industrie met een enorme toegevoegde waarde voor de economie. De betalingssystemen komen verder in het boek uitgebreid aan bod.

AANBIEDEN VAN FINANCIËLE DIENSTEN

Het bankiersmetier werd in de loop der jaren uitgebreid met een waaier van financiële diensten en producten die extra inkomsten of commissies opleveren.



KI verkopen verzekeringsproducten als service naar de klanten toe. Ze treden hier op als (exclusief) tussenpersoon en ontvangen commissies.

1.1.3. REGISTER VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIË

Om in België actief te zijn, moet een KI beschikken over een vergunning en geregistreerd zijn op de lijst van kredietinstellingen bij de Nationale Bank van België (NBB). Ze maakt bij de 'Kredietinstellingen met vergunning in België' een onderscheid tussen:

- kredietinstellingen naar Belgisch recht (31 in 2020);
- bijkantoren in België van KI die ressorteren onder een staat die geen lid is van de Europese Economische Ruimte (51 in 2020).

KI NAAR BELGISCH RECHT

Bij de KI naar Belgisch recht maakt de NBB een onderscheid tussen:

- banken;
- spaarbanken of spaarkassen (inclusief federaties van KI);
- effectenbanken (EKI).



De NBB moet regelmatig de KI-lijsten updaten als gevolg van schrappingen, fusies, naamsveranderingen, enzovoorts. Dexia Bank werd 'Belfius', Landbouwkrediet en Centea gingen samen verder als 'Crelan', Bank van De Post werd 'Bpost bank' en Citibank Belgium werd omgedoopt tot 'Beobank'. De naam 'VDK Spaarbank' werd aangepast naar 'VDK Bank'. ABK Bank werd omgedoopt tot Bank De Kremer.


BANKEN


De grootste groep op de lijst van kredietinstellingen zijn de (deposito) banken die als gevolg van de diversiteit in hun verrichtingen zeer hetero-geen zijn. We zouden ze in feite nog verder kunnen indelen. Als we kijken naar de geografische actieradius waarin ze actief zijn, onderscheiden zich:


- grote banken met een uitgebreid net van filialen en agentschappen, waardoor ze goed bereikbaar zijn voor het publiek;
- regionale en/of gespecialiseerde banken, die lokaal een grote invloed uitoefenen en/of door hun specialisatie bekendheid verworven hebben;
- kleine banken met een gering aantal vestigingen en met beperkt (meestal ook) gespecialiseerd cliënteel.



Bank J. Van Breda en C° is vooral actief in Vlaanderen en richt zich hoofdzakelijk op familie-ondernemers en vrije beroepers.

 De ethische 'Triodos Bank' is eerder een kleine bank. Ze heeft een quasi monopoliepositie in duurzaam en transparant bankieren: de spaargelden van klanten worden gebruikt voor kredieten aan bedrijven, instellingen en projecten met een ecologische, culturele (bijvoorbeeld de bouw van het Holocaustmuseum in Mechelen), of sociale (rusthuizen, scholen, ziekenhuizen, windmolenparken) meerwaarde. Particulieren kunnen bij Triodos terecht voor 'ethische' spaar- of termijnrekeningen en voor duurzame beleggingsfondsen. Voor vermogende klanten is er een tak duurzaam vermogensbeheer. Ook woonkredieten zijn mogelijk, op voorwaarde dat de lening een energiezuinige nieuwe woning betreft of dient voor een energiebesparende renovatie.

 Europabank is een nichebank die zich vooral op consumentenkrediet toelegt.

 In 2020 kreeg de ethische en duurzame coöperatieve NewB een banklicentie.


Gaan we echter uit van de distributiekanaalen die ze gebruiken, dan onderscheiden zich traditionele banken en onlinebanken.

TRADITIONELE BANKEN

Traditionele banken zijn voorstander van de 'omnichannelstrategie' en investeren in meerdere distributiekanaalen waaruit de klant kan kiezen. Ze beschikken over een eigen kantorennet, wel of niet in combinatie met een net van zelfstandige agenten (of makelaars), callcenters, bankwebsite, app...

OMNICHANNEL

Een bankkantoor, geleid door een medewerker in loonverband, bestaat meestal uit drie zones: de selfbankruimte, de zone met de loketten en de advieszone. Het kantoor heeft echter als distributiekanaal een aantal nadelen: enkel toegankelijk na afspraak, beperkte openingsuren, regelmatig personeelsverloop... Bovendien is het aantal bankkantoren fors gedaald als gevolg van fusies en overnames, maar ook door toedoen van de digitalisering.

 AXA hertekende de strategie met verregaande gevolgen voor het kantorennet: van 631 kantoren naar 400 in 2020. Ter vergelijking: bij de fusie tussen Anhyp en IPPA in 1999 waren er 1.700 contactpunten.

ONLINEBANKEN

Onlinebanken daarentegen zijn banken zonder kantorennet die het internet en/of de bankapp als exclusief distributiekanaal kiezen en daardoor minder kosten hebben dan traditionele banken. De focus ligt op de verkoop van standaardproducten en het plaatsen van beursorders.

 Keytrade Bank en MeDirect Bank zijn onlinebanken. Hello Bank is de mobiele bank van BNP Paribas Fortis. Aion Bank (het na overname herdoopte Banca Monte dei Paschi) is een digitale bank die werkt met een abonnementsformule zoals Netflix. Er is keuze tussen het Light-abonnement voor 3,90 euro per maand of de Premium-versie van 19 euro. Met het tweede abonnement kunnen klanten ook in ETF's beleggen en beschikken ze over tools voor de dagelijkse uitgaven. Zowel particulieren als bedrijven kunnen in realtime hun spaargeld en uitgaven optimaliseren (*De Tijd*, 11/03/2021).

SPAARBANKEN

Rekening houdend met Crelan, een federatie van kredietinstellingen, zijn er vijf spaarbanken in België. De meerderheid – uitgezonderd Argenta Spaarbank – is bescheiden in omvang. Hun hoofdactiviteit bestaat uit het verstrekken van hypothecaire leningen. Opmerkelijk is de relatief belangrijke plaats van de overheidsobligaties in hun actief. In vergelijking met de banken hebben spaarbanken meer cliëntendeposito's en geven ze meer krediet aan de particuliere sector. Dus in het segment retail (bankieren voor 'Jan met de pet') zijn spaarbanken belangrijker dan banken.

RETAIL

 VDK (Volksdepositokas) Bank ontstond in de schoot van de christelijke arbeidersbeweging en streeft naar een duurzame winstgeneratie (winstoptimalisatie).

 De grootste spaarbank, 'Argenta', is bekend als 'het appeltje voor de dorst', maar ook als de 'Colruyt van de banksector' wegens het no-nonsensebeleid en het streven naar zuinig werken. Ongeveer 70 procent van de deposito's wordt opnieuw uitgeleend aan particulieren, de rest wordt belegd in (Belgische) staatsobligaties. De spaarbank verstrekt geen kredieten aan ondernemingen. ASPA is eveneens actief in de verkoop van onder andere beleggingsproducten en verzekeringen.

De ECB nam op 4 november 2014 het toezicht op banken in het eurogebied over van de betrokken instanties.



EXTRA INFORMATIE: WAT IS MONETAIR BELEID?

Het monetair beleid omvat de beslissingen die centrale banken nemen om een invloed uit te oefenen op de prijs (en de omloopsnelheid) van geld, de kosten om te lenen en de opbrengst van het spaargeld. In het eurogebied heeft het belangrijkste besluit van de ECB meestal te maken met het basisrentetarief.

Een verhoging van de rente of 'monetair verstrakken' heeft dalende prijzen tot gevolg en 'monetair versoepelen' of verlaging van de rente heeft een tegenovergesteld effect. Bij rentebeslissingen moet de ECB dus altijd een evenwicht zoeken tussen prijsstabiliteit en economische groei. De bedoeling is om de inflatie op middellange termijn op om en bij 2 procent te houden. De ECB belegt maandelijks een vergadering over het monetair beleid waar de verschillende rentetarieven worden herbekeken. Het belangrijkste rentetarief is de reporente of herfinancieringsrente. Dit is de rente die banken betalen als ze bij de ECB geld willen opnemen. Een aanpassing van deze rentevoet heeft een directe invloed op tal van kortetermijnrentes op de financiële markten.

Afbeelding 1.1: Hoofdzetel van de ECB in Frankfurt



Afbeelding 1.2: Voorzitter ECB, Christine Lagarde

3.2. NATIONALE BANK VAN BELGIË (NBB)

3.2.1. ALGEMEEN

De Nationale Bank van België, met hoofdzetel in Brussel, is sinds 1850 de centrale bank van België en maakt deel uit van het ESCB en van het Eurosysteem. Pierre Wunsch, de huidige gouverneur, zetelt in de raad van bestuur van de ECB.



De helft van de aandelen van de NBB is in handen van de staat en de andere helft is verspreid onder het publiek en verhandelbaar op de beurs. Beleggers houden er best rekening mee dat de NBB een maatschappelijk doel heeft en geen winstmaximalisatie vooropstelt. Verder bepaalt de wet dat 25 procent van de winst gereserveerd moet worden. Het dividend is niet gekoppeld aan de winst, maar stijgt met het inflatiepercentage.

3.2.2. TAKEN

De NBB voert taken uit van algemeen belang, zowel nationaal als internationaal. Het handhaven van de monetaire stabiliteit en het financieel toezicht behoren tot de hoofdtaken.

EUROPEES MONETAIR BELEID

De Nationale Bank is sinds 1 januari 1999 rechtstreeks betrokken bij de bepaling en de uitvoering van het monetair beleid van het ESCB en het Eurosysteem.

GOUD- EN DEVIEZENRESERVES

In het kader van de fundamentele taken in ESCB-verband, houdt de NBB de goud- en deviezenreserves van de Staat aan en beheert ze. De NBB heeft aan de ECB een bedrag aan deviezentegoeden overgedragen in verhouding tot haar aandeel in het geplaatste kapitaal.

UITGIFTE VAN EUROPESE BILJETTEN EN MUNTEN

De bankbiljetten en munten worden gezamenlijk in omloop gebracht door het Eurosysteem, dat over het monopolie voor de uitgifte beschikt. Hoeveel briefjes jaarlijks gedrukt worden, bepalen de ECB en de centrale banken, maar hun beleid wordt wel afgestemd op de vraag van de banken, die de schakel vormen tussen de opvragingen en de deposito's van het publiek.

Elke centrale bank krijgt een quotum: voor de NBB is dat ongeveer 200 à 300 miljoen biljetten per jaar. Omdat de eurobriefjes in alle landen

Afbeelding 1.3: De Nationale Bank van België



identiek moeten zijn, specialiseren de verschillende centrale banken zich in bepaalde coupures: voor de NBB is dit het briefje van 50 euro. De Nationale Centrale Bank (NCB) kan de biljetten zelf drukken of laten drukken door een private drukkerij.

Ook de controle van de geldomloop maakt deel uit van deze taak: elk biljet keert gemiddeld één tot drie keer per jaar terug naar de loketten van de NBB. Het wordt telkens elektronisch gecontroleerd en, naargelang de toestand, vernietigd of opnieuw in omloop gebracht. Valse coupures gaan naar de politie. Een biljet heeft een levensduur van twee tot vijf jaar, afhankelijk van de coupure.



In de eerste helft van 2015 nam de NBB 27.781 valse biljetten uit de omloop (cfr. 454.000 in de eurozone). De coupures van 20 en 50 euro worden het meest vervalst. Al bij al bedroeg dit slechts 0,006% van een totaal van 500 miljoen biljetten.



Particulieren kunnen munten en biljetten omwisselen bij de NBB.

STUDIE- EN INFORMATIECENTRUM

De NBB verzamelt, analyseert en verspreidt economische en financiële informatie: macro-economische gegevens over de Belgische economie, micro-economische gegevens van bedrijven en economische agenten.

De statistieken van de NBB bestrijken verschillende domeinen: nationale rekeningen, financiële rekeningen, betalingsbalans, buitenlandse handel, conjunctuurindicatoren, et cetera.

Daarnaast beheert de NBB de Balanscentrale (neerlegging jaarrekening), de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen (CKO), de Centrale voor Kredieten aan Particulieren (CKP) en het Centraal Aanspreekpunt (CAP).

FINANCIËEL TOEZICHT

De NBB is verantwoordelijk voor het macro-prudentieel toezicht om de stabiliteit van het financiële systeem te waarborgen en voor het micro-prudentieel toezicht. Hiervoor werkt ze samen met de ECB.

INTERNATIONALE OPDRACHTEN

De rol van de Nationale Bank in de internationale samenwerking heeft te maken met haar verantwoordelijkheden als centrale bank en als lid van het Eurosysteem.

De NBB werkt onder andere nauw samen met het Internationaal Monetair Fonds (IMF), de Bank voor Internationale Betalingen (BIB), de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), en het Baselcomité.

DIENSTVERLENING VOOR DE STAAT

De NBB verleent kosteloos een aantal diensten aan de federale staat: ze is onder andere Rijkskassier en centraliseert de inkomsten en uitgaven op de rekening van de Belgische schatkist.

De NBB staat in voor de uitgifte en de financiële dienst van de staatsleningen: leningen en coupons worden meestal terugbetaald via de KI, die ze op hun beurt aanbieden bij de NBB, maar particulieren kunnen ook terecht aan de loketten van de Nationale Bank.

In het kader van zijn functie als Rijkskassier fungeert de Nationale Bank ook als loket voor de Deposito- en Consignatiekas (DCK).

DIENSTVERLENING VOOR DE FINANCIËLE SECTOR

De centrale bank is de spil voor de financiële sector en biedt daartoe een aantal diensten aan:

- Beheer van National Bank of Belgium-Securities Settlement System (NBB-SSS): een effectenvereffeningsstelsel voor de veilige afhandeling van (gedematerialiseerde) effecten;
- RECOUR: het rekeningen-courantstelsel dat wordt gebruikt voor de verffening van operaties op de rekeningen van haar klanten;

- TARGET2: een betalingssysteem dat wordt gebruikt voor de verffening van centralebankoperaties, voor grote interbancaire transfers in euro en ook voor andere overschrijvingen in euro.

4. CONTROLERENDE INSTELLINGEN

Als gevolg van de financiële crisis in 2011 werd duidelijk dat zowel op nationaal als op Europees niveau het financieel toezicht moest herzien en versterkt worden.

4.1. GEMEENSCHAPPELIJK TOEZICHTSMECHANISME (GTM)

Het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme of Single Supervisory Mechanism (SSM) is het stelsel voor banktoezicht in Europa. Het bestaat uit de ECB en de nationale toezichtsautoriteiten van de deelnemende landen.

Het SSM is een van de twee pijlers van de bankenunie van de EU, naast het Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme.


De ECB heeft de bevoegdheid om:

- toezichtscontroles te houden en inspecties en onderzoeken uit te voeren;
- bankvergunningen te verlenen of in te trekken;
- de aan- en verkoop van gekwalificeerde deelnemingen door banken te beoordelen;
- te zorgen voor naleving van de prudentiële regels van de EU;
- kapitaalvereisten (buffers) vast te stellen om financiële risico's tegen te gaan.

In theorie is de ECB-voorzitter dus de toezichthouder van alle banken in de eurozone, maar in de praktijk wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- banken onder direct toezicht:
Dit zijn de significante banken en de problembanken die onder rechtstreeks toezicht staan van de ECB. Ze kan hen een licentie geven of ontnemen.

Het dagelijks toezicht op de belangrijke banken wordt uitgeoefend door Gezamenlijke Toezichtsteams die bestaan uit medewerkers van de ECB en de nationale toezichthouders.

 Significante banken zijn banken met ofwel een balanstotaal van meer dan 30 miljard euro, ofwel met belangrijke grensoverschrijdende activiteiten.

 Er zijn ongeveer 120 significante banken (goed voor een marktaandeel van 85 procent van de banksector in de eurozone) die onder het toezicht van Frankfurt vallen.

- banken onder indirect toezicht:
De kleinere en minder significante banken blijven onder toezicht van de nationale toezichthouder in nauwe samenwerking met de ECB. Die heeft de reële macht over de nationale banken en kan op elk ogenblik informatie opvragen over een bank of een groep in de eurozone en het toezicht daarover overnemen.

 **EXTRA INFORMATIE: SSM EN DEELNEMENDE LANDEN**

Alle landen van het eurogebied nemen automatisch deel aan het SSM. Andere EU-landen die nog niet de euro als munteenheid hebben, kunnen ervoor kiezen deel te nemen. Om dat te kunnen doen, dienen hun nationale toezichthouders een 'nauwe samenwerking' met de ECB aan te gaan.

WIE WAAKT OVER ONZE BANKEN?

ECB	NATIONALE TOEZICHTHOUDERS	EBA: EUROPESE BANKENAUTORITEIT
<ul style="list-style-type: none"> • De banken die steun vragen of krijgen • De belangrijkste drie banken per lidstaat <ul style="list-style-type: none"> • Banken met grensoverstijgende activiteiten 	<ul style="list-style-type: none"> • De banken met weinig systeemrisico • Minder dan 30 miljard euro aan activa • Activa belopen minder dan 20 procent nationaal bbp 	<ul style="list-style-type: none"> • Schrijft wetgeving voor eenvormig toezicht in alle 27 lidstaten voor • Verzamelt informatie in de lidstaten over de banken • Beslist over wenselijkheid van stresstests

ECB KAN OP ELK OGENBLIK HET TOEZICHT OP OM HET EVEN WELKE BANK NAAR ZICH TOE TREKKEN


TOEZICHTHOUDERS KUNNEN ZELF VRAGEN OM BANKEN OP ECB-NIVEAU TE CONTROLEREN

Figuur 1.1: Wie waakt over onze banken? (Bron: De Tijd, 2013)

4.2. **NATIONALE BANK VAN BELGIË (NBB)**

De NBB is belast met het macro- én micro-prudentieel toezicht op de financiële sector:

- systeemrelevante financiële instellingen;
- financiële dienstengroepen;
- kredietinstellingen;
- verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;
- beursvennootschappen;
- centrale bewaarinstellingen, ondersteunende instellingen, depositobanken en CCP's;
- bewaring;
- betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld;
- onderlinge borgstellingsmaatschappijen.

 In 2020 controleerde de NBB 231 financiële instellingen waaronder 85 banken en 42 levensverzekeringsondernemingen (De Tijd, 12/11/2020).

4.3. **AUTORITEIT VOOR FINANCIËLE DIENSTEN EN MARKTEN (FSMA)**

De Financial Services and Markets Authority (FSMA) houdt, naast de NBB, toezicht op de Belgische financiële sector. Afbeelding 1.4 toont aan binnen welke domeinen de bevoegdheden van FSMA zich situeren:



Afbeelding 1.4: Bevoegdheden van de FSMA